

ка и сладка мудрость; не бѣха скороглаголиви; и не говореха, само онова що бѣха опредѣли. Кога имаха нѣкое несогласіе помежду си, бѣха толко умѣренни и примаха мнѣнія своя единъ отъ другаго, щото можеше да повѣрова нѣкой че са единого разумѣнія. Долговременный искусь прешедшихъ вещей, и обыкновеніе труда, даде имъ едно изрядно ученіе, за да разсуждавать лесно сека работа: но онова що совершаваше разсужденіе нихно повече, бѣше тишина свободнаго духа отъ безумныя страсти, и отъ непостоянныя устремленія младости. Токмо една сама мудрость дѣйствоваше въ нихъ, и плодъ высокихъ добродѣтелей ихъ бѣше побѣжденіе срамныхъ страстей, за да се наслаждавать съ радостію съ едно истинно и свѣтло увеселеніе, кое происходи отъ да се покорява чловѣкъ правому слову. Чудяся сосъ нихъ желаехъ ако бы было возможно да се умали кругъ живота моего, за да достигна поскоро на одну такову почитаему старость. Младины ми се видѣха злополучны, понеже са толко нетерпѣливы и отдалечены отъ тую добродѣтель толко чисту и тиху.

Старѣйшіи отъ оныя старцы отвори книгу законовъ Миносовыхъ. Тя бѣше една голѣма книга, кою держеха секога заключену въ единъ златенъ ковчегъ сосъ различны благовоны уханія. Всичкіи старцы ю цѣловаха съ благоговѣніемъ; понеже говорятъ они че по Боговъ, отъ кои дохождатъ добринъ закони, нищо се не пада да буде чловѣкомъ по свято отъ опредѣленныя законы да ги праватъ добры, разумны и благополучны. Всеи они що иматъ въ руцѣ свои закони за да управлявать люди, должны са они сами да се управлявать отъ истыхъ за-